

[Statsministeren.]

mig i, hvad Pressen har præsteret i denne Sag. Det, der interesserer mig, er dels, hvad der er sagt her i Dag, og dels Parti-formændenes Optræden, hvor de i en Proklamation henvendt til hele Verden betegnede mig som udansk og unordisk, altsaa en Landsforræder, en Person, der svigter Fædrelandet. Jeg venter fremdeles paa Bevisførelsen for det udanske i min Optræden.

Denne Proklamation, det Overfald, som denne var, kom altsaa paa Foranledning af den Tale i Lunds akademiske Forening, et Overfald, som jeg siger heldigvis var af en usædvanlig ondartet Karakter. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var saa venlig i Dag at erkende, at jeg naturligvis var en dansk Mand, selv om han for et Par Dage siden har skrevet under paa, at jeg var udansk. Hvorledes man kan forene det ærede Medlems Ord i Dag med Ordet udansk, ved jeg ikke. Denne grimme Sigtelse for at være udansk synes jeg ikke lader sig forene med Betegnelsen „en dansk Mand“. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde i Dag, at iblandt de Ting, han var misfornøjet med, var, at jeg havde nævnt 1864. Ja, det har vist mange andre, baade danske og svenske, gjort for jeg, vore Historikere, vore Politikere, ogsaa svenske. Det har været Genstand for mangfoldige Drøftelser, naar jeg har færdedes i Sverige, og jeg har nævnt det ved denne Lejlighed just som Vidnesbyrd om Forsvarsalliancens utopiske Karakter. Jeg har sagt: selvfølgelig kom der ingen Tropper, og jeg har netop sagt: selvfølgelig, fordi jeg fuldt ud forstaaer, at der ikke kom Tropper fra Sverige, fordi det var selvfølgelig, at der ingen kom. Der var ingen Aftaler, ingen Gensidighed, selvfølgelig var det Fantasier, Fantasterier, nationalistisk Fantasi, og det var just Fantasierne, jeg nu havde taget mig over at ville til Livs.

Jeg har brugt Udtrykket „Lænkehund“. Ja, der er ikke noget ondt i at nævne et saadant Udtryk, det er et meget ofte anvendt Udtryk. Jeg sagde: har Danmark faaet overdraget Opgaven som Lænkehund eller anden Vagtopgave paa Nordens Vegne? Jeg ved ikke, at der er noget anstødeligt eller uforskammet i dette. Der har ikke været nogen Aftaler om, at Danmark skulde paatage sig saadanne Opgaver paa Nordens Vegne.

Saa har jeg efter det ærede Medlem Hr. Brorsens Anklage sagt noget om de baltiske Lande. Ja, det tør jeg ikke benægte; jeg har spurgt i Talen, da jeg beskæftigede mig med Forsvarsforbundsiden: kan det tæn-

kes, at Sverige og Finland vil gaa i Forsvarsforbund med nogle nordiske Lande, Østersølande, og lade andre Østersøstater i Stikken? Og jeg har derefter belyst, hvor vidtløftigt, hvor omfattende det hele Problem i saa Fald maatte blive, hvis denne Tanke, som slet ikke var noget, jeg opfandt, men som virkelig ogsaa har været nævnt i svensk og finsk Presse, skulde virkeliggøres. Skulde man ind i en saadan Alliance, maatte man have Letland og Estland med. Jeg kan ikke se, at dette Spørgsmaal til Sverige, om man vil et lille eller et stort Forbund, hvis man vil noget Forbund, kan være noget fornærmeligt eller urimeligt. Jeg ved i det hele taget ikke, hvilke Referater det er, man bygger paa. Jeg har kun set et virkelig omfattende Referat, nemlig i Bladet „Arbetet“ i Malmø, som ogsaa omfatter Lund. Hvis det er dette Blad, man bygger sine Angreb paa, anerkender jeg Rigtigheden af Referatet, men hvis det er noget af de mange vidt forskellige Referater, jeg flygtigt har set, tør jeg jo ikke paatage mig Ansvaret for alt, hvad der i saa Henseende er kommet frem. Jeg haaber dog, at de, der er forargede, i hvert Fald, forinden de skrev, at jeg var udansk og unordisk, har læst selve Talen. Man skulde ikke anse det for muligt, efter hvad der siden er kommet frem, at den overhovedet var læst ret mange Steder. Jeg sagde i Talen nogle Ord om svensk Presses Indblanding i danske indrepolitiske Anliggender, og man kan sige: hvorfor gjorde du det?

Nu hørte jeg det ærede Medlem Hr. Christmas Møller før sige, at jeg skulde bare have henvist til Samhandelstillene og have sagt til Sverige: Hvad gør I med vore Varer? og saa skulde jeg have indladt Sagen om de økonomiske Forhold til en Drøftelse. Ja, jeg er jo ikke her meget i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, for det var just det, jeg sagde. Jeg paaviste, at vi havde indtil 1936 købt for 125 Mill. Kr. i Sverige og Sverige for et lignende Beløb hos os, og at vi havde formindsket vore Indkøb fra 1929 til 1936 med 25 Mill. Kr., og at Sverige havde formindsket sine Indkøb fra Danmark med 26 Mill. Kr., og at det stod saadan for Aaret 1936, at vi havde købt for 100 Mill. Kr. i Sverige, og at Sverige havde købt for 63 Mill. Kr. i Danmark. Alt det har jeg belyst langt mere omfattende og udførligt, men det er naturligvis ikke fremgaaet af de Referater, man bygger sine Angreb paa. Alt det, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forlangte, at jeg skulde